

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

มรรคผลนิพพานรออยู่แล้ว

ก่อนจึงหัน

เวลาออกพรรษานี้พระจะสับสนปนเปกัันนะ เตี้ยวเข้าเตี้ยวออก เข้าออกๆ ส่วนมากจะเป็นผลลบบๆ เข้ามาก็มาย่ง พอออกไปแทนที่จะเป็นประโยชน์ โลเลนนะ ออกพรรษานี้พระเข้าออกๆ แทนที่จะเป็นผลดีเพิ่มไม่ได้เป็นนะ เข้ามาก็แบบโลเล เหมือนว่ารับมูตรรับคุณเอาไว้อะล้าง พอออกไปๆ ก็โดดลงส้วมลงถาน จะโดดเข้ามรรคเข้าผลด้วยความพากเพียรมีน้อย เตือนไว้ตลอด

เราวิพากษ์วิจารณ์มากกับพุทธศาสนาในเมืองไทยเรา เฉพาะอย่างยิ่งในเมืองไทยเรา ดูพระเป็นแบบหนึ่ง ดูฆราวาสก็เป็นแบบหนึ่ง มาดูตัวของเราก็คือเป็นแบบหนึ่ง คำว่าแบบหนึ่งๆ ไม่ใช่ผลลบกนะ มีแต่ผลลบบๆ พุทธศาสนานี้เป็นศาสนาที่เลิศเลอ คำสอนที่ท่านสอนไว้แล้วนั้นให้อามาประดับตน มาประดับกายวาจาใจ ใจคิดคิดให้เป็นอรรถเป็นธรรม การแสดงออกทุกกิริยาให้เป็นอรรถเป็นธรรม ด้วยศาสนาเป็นเครื่องกำกับรักษา นี่ละสำคัญมาก มันไม่ได้สนใจนะคนเราแบบนี้ ที่สอนนี้ไม่ได้สนใจ สนใจแต่ความเลอะๆ เทอะๆ

เห็นอะไรมาเป็นเรื่องกิเลสทั้งนั้น คว้ามับบๆ คว่าเอามูตรเอาคุณมาไม่รู้สักตัวนะ อะไรในโลกนี้มีขาดแคลนที่ตรงไหน ไม่ได้ขาดแคลนนะ เต็มบ้านเต็มเมือง แต่ขาดแคลนที่หัวใจไม่มีธรรม มีตั้งแต่ความโลภความโลเล นี่ละพาเจ้าของให้เสีย เป็นเศรษฐีก็หาความสุขไม่ได้ถ้าไม่มีธรรมเข้าแทรก กิเลสเอาไปถูกลมพัด เศรษฐีก็ล้มตัวเสีย ลืมตัวก็เอาสิ่งที่มีใช้ในทางที่ผิดไปเรื่อยๆ ไม่ได้ใช้ในทางที่ถูกต้อง นี่กิเลสไปทางไหนต้องแหวกแนวๆ อยู่ในตัวของเรานี้เราก็เป็นตัวแหวกแนว ต้องพิจารณาให้ดี

ธรรมพระพุทเจ้าเป็นของเล่นแล้วหรือ ทำให้มนุษย์เราธรรมดานี้จนกระทั่งเป็นเทวบุตรเทวดา อินทร์ พรหม เลยก้าวเข้าสู่นิพพานเลิศเลอสุดยอด คือคำสอนที่ชี้แนวทาง คือแบบแปลนแผนผังก้าวเดินเพื่อความสุขความเจริญเป็นขั้นๆ ขึ้นไปจนกระทั่งถึงวิมุตติหลุดพ้น คำสอนพระพุทเจ้าครอบไว้หมด เรื่องคำสอนของกิเลสนี้เอานรกเหมาเลยนะ อัดแน่นๆ อยู่ในนรกอเวจี แล้วกิเลสมันก็ปิดหูปิดตา หูหนวกตาบอด ว่าบาปไม่มี บุญไม่มี นรกไม่มี สวรรค์ไม่มี ลบไปหมด ผู้ที่ทำได้กองรับเหมาส่วนมากถ้าเป็นอย่างนั้นแล้วกองรับเหมาบาปกรรม หาบแต่บาปแต่กรรม หาบแต่กองทุกข์ไปเผาเจ้าของ

ผู้ที่มีหิริโอตตัปปะสะดุ้งกลัวต่อบาปต่อกรรม กลัวบาปกลัวกรรม อยากทำบุญ ให้ทานคนเช่นนั้น คนว่าบาปไม่มีบุญไม่มีนี่มีตั้งแต่ความสกปรกในหัวใจ ตื่นขึ้นมาทำ ตั้งแต่ความชั่วช้าลามก เราทำตั้งแต่เช้าจนเย็นค่ำเป็นยังงี้ เราทำงานงานผลได้มายังงี้ การทำความชั่วตั้งแต่ตื่นนอนถึงหลับก็เหมือนกัน แล้วการสร้างความดีก็อีกเหมือนกัน ตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งหลับเป็นผลตลอด ๆ

พอพูดอย่างนี้เราก็ระลึกได้ถึงเรื่องที่ว่าสอนให้พี่น้องทั้งหลายตั้งสติ เราเคยทำมาแล้วเป็นคดีตัวอย่างอันดี จิตเจริญแล้วเสื่อม ๆ มันเพราะอะไร นี่เคยพูดแล้วนะ เอามาพิสูจน์เจ้าของพินิจพิจารณา เลยมาลงกันว่าขาดค่าบริการ ไม่มีสติ สติขาดวรรคขาดตอน เอาที่นี้สติกับค่าบริการจะติดกันเลย มันจะเสื่อมไปไหนให้รู้กันวันนี้ นั่นละพอตั้งปับตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งหลับไม่มีเปลอเลยแม้ขณะเดียว นี่ที่หัวอกมันจะแตกนะ กิเลสมันดันออก ๆ คือความคิดความปรุงมันอยากคิดอยากปรุง

ความคิดความปรุงนี้เป็นสายมาจากอวิชชาให้คิด สายมรรคก็คือสติปัญญา ค่าบริการเป็นสายมรรคปิดเอาไว้ไม่ให้มันออก จะค่อยเบาลง ทางนี้สงบเย็น ๆ แล้วสรุปเลยว่าตั้งตัวได้ ที่ว่าเจริญแล้วเสื่อมไม่เสื่อมอีกเลย นี่ละเรื่องความเพียร ตั้งสติฟาดจนยันค่ำ ๆ เอากิเลสกับตัวเราพีดกัน อย่าเอาวันคืนปีเดือนมาวัดมาตวงนะ ให้เอากิเลสมันรุนแรงขนาดไหน ธรรมชาติของเราคือความพากเพียรให้หนักเข้า ๆ สำหรับพระผู้ปฏิบัติ ทรงมรรคทรงผลได้ไม่สงสัยนะ มรรคผลนิพพานรออยู่แล้วสำหรับผู้มีความเพียรตั้งที่วันนั้นะ ไม่ไปไหน ต้องได้ ๆ ตั้งรากตั้งฐาน

จิตไม่เคยสงบ สงบได้นะ จากสงบแล้วก็แนบแน่นเข้าไปเป็นสมาธิ ออกจากสมาธิพิจารณาทางด้านปัญญาตีกระจายแตกโลกธาตุ นั่น นี่ละปัญญาไม่ใช่ของเล่น เวลาจะถอดถอนกิเลสวิภูวนจริง ๆ ถอนด้วยปัญญา สมาธิตีกิเลสให้ทะล่อมเข้ามา จับตัวมันได้ง่าย พุดง่าย ๆ จิตอิมอารมณ์พิจารณาทางด้านปัญญาก็ง่าย ๆ ฆ่ากิเลสเป็นลำดับลำดับ ฟันทุกซี่ได้ด้วยอำนาจของสติเป็นพื้นฐาน แล้วติดต่อกันเรื่อย ๆ สติไม่มีครีไม่มีล้าสมัย ไม่มีเบื้องตันควร ท่ามกลางไม่ควรไม่มี ควรหมดแก่ความเพียรของผู้ละกิเลส พากันจดจำเอา

วัดนี้ผมสงวนมากที่เดียวการประกอบความพากเพียรของพระ งานการอะไรไม่ให้มายุ่งนะ เพราะไม่มีงานการใดที่จะเลิศเลอวิเศษวิโส ยิ่งกว่างานจิตตภาวนาฆ่ากิเลส จำให้ตื่นคำนี้ทุกคน มาเร็ว ๆ ร่อน ๆ ไม่ได้นะ ไปก็ไปอย่างนั้นแหละ ร่อน ๆ ถ้าลงมีสติอยู่กับความเพียรนี้แล้ว เอาอย่างไรกิเลสจะหนาแน่นเท่าภูเขาพังได้เลย อำนาจของสติ นี่พังได้ไม่สงสัย เอาละให้พร

หลังจ้งหัน

หยุดราชการคราวนี้ดูเหมือน ๔ วันละมัง (๓ วันเจ้าค่ะ) เสาร์ อาทิตย์ จันทร์ ๓ วันหรือ วันจันทร์หยุดชดเชยนะ เราก็เคยพูดเสมอ ยังไม่ได้ถามกันจริงจัง เพียงแต่พูดเปรยๆ ไปธรรมดาด้วยการพิจารณาโดยทางเหตุผลแล้ว ไอ้ชดเชยๆ นั้นเพื่ออะไร เพื่อเอารัดเอาเปรียบประชาชนเกินไป ถูกต้อง มาพิจารณาหมดแล้วพิจารณาโดยธรรม วันราชการวันหนึ่งๆ เดือนหนึ่งสี่อาทิตย์ใช้ไหม เสาร์อาทิตย์ๆ ๘ วัน สองเดือน ๑๖ วัน ๑๒ เดือนเป็นเท่าไร เอา พิจารณาซิ แล้วยังหยุดวันนั้นวันนี้อีกเราก็ไม่ว่า วันราชการที่หยุดอย่างนั้น แต่ไอ้หยุดชดเชยนี้มันฟังไม่ขึ้นนะ นอกจากว่าเพื่อความสนุกของตัวเอง

เอารัดเอาเปรียบประชาชนเกินไป เขาวิ่งไปหาเจ้าหน้าที่ หยุดแล้วๆ ปีหนึ่งวันทำราชการกี่วัน แล้ววันหยุดเท่าไรมันไม่ถึงครึ่งกันแล้วหรือ แล้วเงินเดือนขอปีขึ้นเรื่อย เพียงประชุมวุฒิสมาชิกหรืออะไรก็ขอยังเงินเดือนและขอบำนาญอีก (เขาขอเพิ่มอีกครับ) นั่นซิมันพิลึกจริงๆ ทางวงราชการ เอารัดเอาเปรียบประชาชนมากจริงๆ เราพิจารณาโดยธรรม โห เขาเดินถีบปากกัดคิดว่าจะได้มาอยู่มากิน ยังแยกออกไปเพื่อชาติ บ้านเมืองอีกภาชีอากร เพื่อชาติเพื่อส่วนรวม ก็เพื่อวงราชการผู้ปฏิบัติหน้าที่เพื่อแผ่นดิน แล้วมันก็เป็นอย่างนี้ เดือนหนึ่งตั้ง ๘ วันปรกติ ถ้ามีวันหยุดราชการได้อีกก็เพิ่มเข้าไปอีกๆ แล้วยังมาหยุดชดเชยอีก มันจำเป็นอะไร นอกจากหยุดแบบโก้ๆ ส้มตัวเท่านั้น แล้วก็เป็นการเอารัดเอาเปรียบประชาชน มีเท่านั้น ไม่เจตนาที่ตาม หยุดราชการไปวันหนึ่งทั่วแผ่นดินไทย ประชาชนเสียประโยชน์ไปเท่าไร เราได้ประโยชน์มีอย่างหรือ

มันเคยตัวเป็นนิสัยเมืองไทยเรา ใครอยากเป็นแต่ข้าราชการๆ มันสนุก ทำงานทำการนี้มันแบบผักชีโรยหน้านะ เราได้เห็นอย่างชัดเจนที่มาทำงานในวัดเรา แต่ไม่ระวังราชการแผนกไหนแหละ พูดแต่เพียงวงราชการ จนพระท่านเอื้อมระอา คือนิสัยมันเคยอย่างนั้น หัวหน้ามาสั่งอะไรๆ พอผู้ใหญ่ไปนอนเอกเขนกเลย มันเคยอย่างนี้มา ทีนี้เวลามาทำอยู่ในวัดมันก็มาเอกเขนกให้พระดู จนพระอดทนระอาใจ เอ๊ อย่างนี้เองวงราชการ วังนั้นนะพระ ท่านผู้ปฏิบัติเพื่ออรรถเพื่อธรรมจริงๆ แล้ว เห็นชี้เท่อพวกนี้ได้ชัดเจนมาก

มาทำงานชุดสามชุดถานสองสามสามม โอ้ย เป็นเดือนก็ไม่เสร็จ ทำอย่างนั้นแหละ พอนายไปก็หลบนอนเอกเขนกอยู่นั้น พระท่านดูขวางหูขวางตาแต่ไม่พูด ทีนี้เวลาท่านค้นฟันมากๆ เขาหยุดราชการเขาไปพักอีก พระท่านรุ่มทำกันเสร็จเลย พอกลับมาหน้าห้องเผื่อไปหมด ชายชี้หน้าตัวเอง พระท่านมาทำ เขามาดูพระท่านทำเสร็จแล้วหน้าห้องไปเลย นั่นเห็นไหมละ มันรำคาญตา มาทำอยู่ในวัดนี้ นี่พวกวง

ราชการ ผักชีโรยหน้า ๆ พอเป็นไปวันหนึ่ง ๆ งานใดที่มาเกี่ยวกับวัด เฉพาะอย่างยิ่งกับ เรานี้ได้เห็นชัดเจน

มันไม่ได้จริงจังกับหน้าที่การทำงานเพื่อแผ่นดิน แต่เงินเดือนขอเพิ่มขึ้นเรื่อย ฟังซิ ประชาชนเขาจะเป็นจะตายมันไม่ได้ดู เป็นนิสสัยสันดานของประเทศไทยเรา ใครเป็น ข้าราชการมักจะเป็นอย่างนั้น แต่เราไม่ได้ตำหนิทุกคน ราชการผู้ดีมีแต่รู้สึกว่ำน้อย ใ้ผู้ เลว ๆ อย่างนี้ลึ้ก ๆ ลับ ๆ แต่ไม่เลวถึงเสีย เลวลึ้ก ๆ ลับ ๆ ตามนิสสัยอย่างนี้มี มีมาก ที่เดียว นี่ละเรื่องของกรรมพุดอย่างตรงไปตรงมาอย่างนี้ การที่จะมาพุดเราก้พิจารณา โดยธรรมเรียบร้อยแล้วมาพุด เช่นอย่างหยุดชดเชย ชดเชยหาอะไร หยุดราชการก็หยุด มาพอแล้ว วันไหนตรงกับวันเสาร์วันอาทิตย์ก็ให้ตรงไปเลย จากนั้นก็ทำราชการต่อไป ไปหาหยุดเพื่อมันเพื่ออะไรอีก มันเอารัดเอาเปรียบประชาชนเกินไป

เราพุดจริง ๆ ตามหลักความจริงที่พิจารณาแล้ว เอะอะก็ชดเชย ๆ แล้ววันเสาร์ อาทิตย์ที่ให้ว่างมา ๆ เดือนหนึ่งก็ตั้ง ๘ วัน ประชาชนถ้าให้เขาทำงานแบบข้าราชการ ทำงาน ตายหมดนะประชาชน ไม่พอกิน เดือนหนึ่งหยุดไป ๘ วันประชาชน เขาทำงาน หาเข้ากินเย็น ทำการซื้อการขายทุกอย่าง พอวันอย่างนั้นเขาก็หยุดเหมือนราชการหยุด ประชาชนตาย เข้าใจไหม แต่ข้าราชการท้อปอง นิสัยติดสันดานไม่ดีอีกด้วย มันน่าคิด อยู่เรื่องเหล่านี้ผู้ปกครองแผ่นดิน

เขายกขึ้นให้เป็นผู้ปกครองแผ่นดิน วงราชการต่าง ๆ นี่แขนงของผู้ปกครอง แผ่นดิน ตั้งแต่รัฐบาลลงมา ก็แยกเป็นกิ่งสาขาทำหน้าที่เพื่อแผ่นดิน ๆ เงินดงเงินเดือน เขาให้อยู่ตลอด ใครควรจะได้รับเงินเดือนขนาดไหน ๆ ก็ให้ ๆ แต่วันหยุดราชการตั้งแต่ ก่อนจริง ๆ ตั้งแต่เราเป็นเด็ก วันเสาร์หยุดครึ่งวัน วันอาทิตย์หยุดทั้งวัน วงราชการก็ เหมือนกัน โรงจำโรงเรียนก็เหมือนกัน

สำหรับโรงเรียนนี่ตอนเป็นนักเรียนเราก้ได้ไหว้พระสวดมนต์ ครูพาไหว้พระ สวดมนต์วันเสาร์จะเลิกครึ่งวันนั้นแหละ ครูพาทำวัตรทำวา ไหว้พระนะ เราไม่ลื้ม แต่ ทุกวันนี้มีหรือไม่มีก็ไม่ทราบเรื่องโรงเรียนนะ เราก้ไม่สนใจ ตั้งแต่ออกจากโรงเรียน มาแล้วไม่ทราบเขามีหรือไม่มี นั้นวันเสาร์หยุดครึ่งวัน วันอาทิตย์หยุดเต็มวัน เรียกว่า หนึ่งวันครึ่ง เดือนหนึ่งก็คิดเอาก้แล้วกัน เดียวนี้เสาร์ก็ให้เต็มวัน วันอาทิตย์ก็เรียกว่า เต็มวันมาอยู่แล้ว เสาร์ครึ่งวันแต่ก่อน เดียวนี้ให้สองวันเต็ม ฟาดหยุดชดเชยเข้าไปอีก มันยังงัยกัน หาเหตุผลไม่ได้

อ้างเหตุผลก็อ้างเหตุผลเพื่อกินเพื่อกลืนต่อนั่นเอง เหตุผลที่จะยอมรับอย่าง ที่ว่านี้ไม่ยอมรับแหละ ถ้ารับมันไม่ทำขึ้นมาอย่างนี้ไซ้ใหม่ ก็ทำขึ้นมาเพื่ออย่างนี้เอง จะ

ไปแก้ให้หลุดจากปากจากคอมัน ดีไม่ตีมันตีปากผู้สอนด้วยซ้ำไปพวกนี้ มันหนาแน่นขึ้นทุกวัน

เรื่องการปฏิบัติต่อตนเองและหน้าที่การงานตลอดส่วนรวม ต้องถือเอาหลักเหตุผลเป็นเครื่องพาดำเนิน อย่าเอาตามใจเจ้าของไม่ได้ เสียทั้งนั้น ต้องให้มีหลักเกณฑ์ เราทำงานทำการในตัวของเราที่มีกฎเกณฑ์ลึกลับๆ อยู่ในตัวนั้นแหละ วันนี้เราทำงานอย่างนั้นๆ เราจะให้ได้งานอย่างนั้นๆ เท่านั้น ได้จริงๆ อย่างนั้น คือบังคับในตัวไม่ได้บอกใครแหละ ถ้ากิจส่วนรวมก็ลงตามความสัตย์ความจริง รวมกันทำตามเวลา เวลาที่ทำทำจริงๆ เวลาพักก็พักจริงๆ งานส่วนตัวของบุคคลมักเป็นอย่างนั้น แต่ส่วนรวมงานต่างๆ ก็มีด้อยลงไป ถ้าพาดถึงงานแผ่นดิน งานพระราชการนี้เลอะเทอะ กินไม่หยุดกินไม่หยุด วันเสาร์อาทิตย์พาดวันชดเชยเข้าไปอีก มันเรื่องอะไร เราก็อยากทราบอีกนะเรื่องเหล่านี้ พิจารณาดูหาเหตุผลไม่ได้

หากเป็นความจำเป็นจะหยุดชดเชยให้เป็นพิเศษ ก็ให้ประกาศมาด้วยเหตุด้วยผลซิ คนทั้งประเทศเขาจะรับรู้ เพราะเขาเป็นผู้ให้ค่าจ้างรางวัล ราชการต่างๆ กินเงินเดือนจากพี่น้องชาวไทยเราทั้งหมดนั้นแหละ แล้วเอาอำนาจไปเหนือหัวเขาได้หรือเราเป็นลูกจ้างกินเงินเดือนจากเขา ยังมาเป็นอำนาจเหยียบหัวเขาอีก มันเลอะเทอะเกินไป ทำเอาตามต้องการ ถือเป็นอำนาจแบบนั้นใช้ไม่ได้เลย นี่พูดถึงเรื่องธรรมสอนโลก เราเป็นลูกชาวพุทธควรจะมีอยู่ทุกแห่งทุกหนทุกบุคคลไปก็ดียิ่งดี ถ้าไม่ทุกบุคคลก็ในวงราชการงานเมือง เอาธรรมนี้ไปปฏิบัติแทรกเข้าไปๆ อย่าเอากิเลสตัดหน้าความทะเยอทะยานกินไม่พอกินไม่อิ่ม เอาไรต์เอาเปรียบคนอื่นเข้ามาปฏิบัติในหน้าที่การงาน เสีย

วันนี้พูดถึงเรื่องวันปิดชดเชย มันสะท้อนใจมานานแล้วแหละเราแต่ก็ไม่พูดวันนี้พูดเสียบ้าง ใครจะว่าบ่าวบอกรีแล้วแต่ผู้ฟังทั้งหลาย พูดนี้ได้ฟังทั่วประเทศไทยวงราชการงานเมือง และพูดนี้เอาธรรมออกพูด โดยพิจารณาไตร่ตรองทุกสิ่งทุกอย่างเรียบร้อยแล้วค่อยนำมาพูด หยุดราชการส่วนนั้นส่วนนี้ไม่ว่า อันนั้นเราไม่ว่า เช่นวันจักรี วันพีชมงคลหรือวันอะไร อย่างนี้ไม่ว่านะ ไรชดเชยๆ นี่ชิมันแอบกินๆ อยู่ในนั้นมันไม่น่าดู เออะอะก็ชดเชยๆ เพื่อเตร็ดเตร่เร่ร้อนสะดวงสบาย แต่ประชาชนเขาแทบเป็นแทบตาย

ถ้าประชาชนทำงานแบบราชการ ตายหมดนะเมืองไทยเรา วันเสาร์วันอาทิตย์ไม่ต้องทำงานพวกเรา แต่ต้องมันทำงานทุกวันใช้ไหมล่ะ มันกินทุกวันมันใช้ทุกวัน ปล่อยกายได้ไหม นี่ก็จะว่าพูดหยาบ เราพูดเป็นธรรม มันกินมันใช้ทุกอย่าง คำว่าใช้ใช้อะไร ในร่างกายของเรา การนุ่งห่มเห็นใครเปลือยกาย เห็นทำเห็นไคยเห็นที่มามีไหม นี่พูด

หยาบหรืออย่างนี้ นี่การใช้พูดง่าย ๆ มันใช้ตลอด ทางปากทางท้องมันก็กิน ทางร่างกายมันก็ใช้ ที่หลับที่นอนก็ต้องมี

ประชาชนถ้าทำแบบราชการตายหมดไม่มีเหลือ ไม่ได้นุ่งผ้าถุงขึ้น ดีไม่ดีพระก็จิวรขาดเห็นท่า จากเห็นท่าเปิดหมดเลยเหมือนกับไอ้ปูกี้ ถ้าทำงานแบบนั้นแล้วเป็นอย่างนี้ละประชาชน แล้ววงราชการทำงานอย่างนั้นไม่คิดกับตัวเองบ้างเลย เพราะเงินเดือนก็ได้กินจากเขา แล้วก็สนุกลิ้มเนื้อลิ้มตัวไป ประชาชนผู้เขามาเข้ากินเย็นตื่นถึงปากกัตอยู่ี่เขาเป็นยังงี้ ถ้าเขาจะหยุดแบบราชการเขาตายละประชาชนทั้งประเทศ หากินไม่พอปากพอท้อง เดือนหนึ่ง ๘ วัน จากนั้นมีหยุดชดเชยเข้าไปอีก แล้วพวกนี้ทำแบบราชการตาย ถ้าทำแบบราชการตาย ราชการเป็นยังงี้ถึงไม่ตาย จะตายอะไรเขาป้อนอยู่ทุกวัน ยิ่งลิ้มเนื้อลิ้มตัวเข้าไป นี่ละฟังเสียนะ ธรรมสอนโลกสอนอย่างนี้

ต้องให้มีความสม่ำเสมอ มีเหตุมีผลจะทำอะไร ทำเอาตามชอบใจไม่ได้ เข้าไปอะไรนิดหน่อยก็คอยจะขอขึ้นเงินเดือน แล้วขอเบี้ยบำนาญอะไร เขาว่าไง (พวก ส.ส. กับส.ว.เขารวมหัวกันว่าจะออกกฎหมายให้บำนาญพวกเขา เขาว่าเขาทำงานเพื่อชาติ) นี่เข้าใจใหม่จะออกกฎหมาย คือจะออกกฎหมายย่นเอง กฎหมายมันชี้เท่อใช้ใหม่ละจะออกมาเหยียบหัวคน เงินเดือนนี้เอาไปจากไหน มันหาจะกินจะกลืนอย่างนี้พวกนี้ละเลอะเทอะวงราชการของเรา มองดูแล้วดูไม่ได้ละ

บนโต๊ะใต้โต๊ะมันก็กินอยู่แล้ว เป็นพื้นฐานของมัน กินอยู่ตลอด แล้วยังจะขออย่างนี้อีกขออย่างนั้นอีก ผู้หามาให้กินมันจะตายนะประชาชน ตื่นถึงปากกัตอยู่ตลอดเวลา ถ้าหยุดงานเหมือนราชการหยุดประชาชนตาย ไปไม่รอดนะ แต่วงราชการเป็นยังงี้ ท้องป่อง สนุกสนานลิ้มเนื้อลิ้มตัว อยากหยุดชดเชยทั้งเดือนเลยละมันสนุกดี ประชาชนจะเป็นยังงี้ก็ตาม พิจารณาซิ นี่ละวงราชการเป็นอย่างนี้ พอพูดก็พูด นี่เอาธรรมมาพูด

อย่างพระท่านปฏิบัติตามคำสอนของพระพุทธเจ้าแล้ว ใครจะทุกข์มากยิ่งกว่าพระฆ่ากิเลส ทุกข์มากที่สุดไม่ใช่เล่น ๆ นะ ไม่ใช่บวชแล้วก็สนุกสนาน ไปบิณฑบาตเขาให้ข้าวมาเต็มบาตรมากิน กินแล้วนอน กอนแล้วนิน อย่างนั้นนะ พระองค์นี้จ่ม เห็นใหม่ละ ศีลธรรมไม่มีในหัวใจเลย มีแต่ความขี้เกียจขี้คร้านอันเป็นคลังของกิเลสเต็มตัว ๆ พระองค์นี้ไปไหนก็มีแต่ผ้าเหลือง ใช้ไม่ได้ละ พระแท้พระตามคำสอนของศาสดานั้นคืออะไร เรื่องพระนี่เป็นที่หนึ่งเลย ถ้าพูดถึงเรื่องสติตั้ง ความพินิจพิจารณาทุกอย่าง หน้าที่การงานของพระจะไม่ให้บกพร่อง

เช่นท่านมุ่งต่ออรรถต่อธรรมจริง ๆ เห็นไหมนี่ ยกเอาเลยวัดป่าบ้านตาด เรื่องการประพฤติปฏิบัติทางความ پاکความเพียรของท่าน ใครไปยุ่งไม่ได้ละ เพราะฉะนั้น

เราถึงกันเอาไว้ไม่ให้ใครเข้าไปยุ่ง เราพูดอย่างเด็ดขาดเลย ใครยุ่งไม่ได้ นอกจากคนที่รับใช้กับพระ ผู้ชายสองสามคนคอยเดินเข้าออกอยู่ในบริเวณเท่านั้น คนสุมสี่สุมห้าไม่ว่าผู้ชายผู้หญิงเข้าไม่ได้ เป็นหน้าที่เป็นเวลาของท่าน เป็นสถานที่ที่ท่านบำเพ็ญ เปิดโอกาสให้ท่านทำ วันหนึ่งๆ ท่านประกอบความ پاکเพียรเป็นของเล่นหรือ นี่ไม่ใช่ฉันก็องค์ ทุกข์หรือไม่ทุกข์

ใครก็ต้องการทุกคน อยากทุกคน ท้องมีทุกคน ท้องพระก็ท้องคนทิวเหมือนกัน ท่านทำอะไรท่านทำ อย่างนั้นละท่านฝึกท่านฝึกท่านทรมานเพื่ออรรถเพื่อธรรมที่เลิศเลอ ยิ่งกว่าสิ่งเหล่านี้ สิ่งเหล่านี้จะกินเมื่อไรก็ได้ อิ่มเลยๆ อย่างที่เคยพูดให้ฟัง ลงจากภูเขา มาไปบิณฑบาตในหมู่บ้าน อดข้าวมาสักกี่วัน ก่อนที่จะไปนี่ เอ ถ้าอดไปถึงนั้นมันจะไปถึงบ้านเขาหรือไม่ ถ้าไม่ถึง เอ้า ถ้าถึงวันหน้าไปฉันเสีย จะพอถึงบ้านเขา ถึงขนาดนั้นมันก็ไม่ถึงบ้าน ไปถึงกลางทางไปนั่งอยู่นั่น ก้าวไม่ออก คือมันเพื่อยเพราะการอดข้าว ไม่กินหลายวัน แต่ความเพียรหมุนตัวๆ อยู่ภายใน นั่นทุกข์หรือไม่ทุกข์พิจารณาซิ ท่านผู้มุ่งอรรถมุ่งธรรมก็คือพระนั่นแหละที่หนักมากที่สุด หนักอย่างไรมองไม่เห็น นี่หมายถึงพระผู้มุ่งอรรถมุ่งธรรม ท่านลำบากมากอยู่นะ

เห็นไหมละวันหนึ่งๆ ท่านไม่มาฉันจึงหัน ท่านมีปากมีท้องเหมือนกันหมดกับพวกเรา ท่านทำอะไรไม่ฉัน พิจารณาดูหัวใจของท่านซิ หัวใจของท่านมุ่งใส่ธรรม ท่านไม่ได้มุ่งกับอาหาร อาหารนี่พอเหยียวยา กินเมื่อไรก็อิ่มเมื่อนั้น พอเมื่อนั้น มีกำลังวังชาขึ้น ดังที่เราพูดนี้แหละ ไปบิณฑบาตในหมู่บ้านไม่ถึง ต้องนั่งเสียก่อน จนกระทั่งกิเลสมันตีขึ้นมา เรียกว่ากิเลสเกิด ธรรมเกิด ไปนั่งอยู่นั้นมันเพื่อยก้าวขาไม่ออก พักเสียก่อนค่อยไป

พอนั่งพักอยู่นั้นสักเดี๋ยวกิเลสไหลขึ้นมา นี่เห็นไหม ท่านอดอาหารเพื่อจะฆ่ากิเลสให้ตาย แต่กิเลสยังไม่ตาย ท่านกำลังจะตายรู้ไหม ขึ้นมาเพื่อจะให้เราอ่อนทางด้านจิตใจ หมดความอุตสาหะพยายามดังที่เคยปฏิบัติมาอย่างนี้ ทางนั้นขึ้นแล้วทางธรรมขึ้นรับกันเลย นี่เรียกว่ากิเลสกับธรรมแก่กัน ทางนี้ก็ขึ้นรับกัน การกินนี่กินมาตั้งแต่วันเกิดไม่เห็นวิเศษวิโสอะไร อดอาหารเพียงเท่านี้จะตายหรือ เอ้า ตายก็ตาย นั่นเห็นไหมละ ฟุ้งเลย

ทีนี้เวลาเราจะไปจะตายครั้นไปฉันจึงหันมาแล้ว พอฉันเสร็จนี้เดินกลับภูเขา เทียบกับม้าแข่ง ดืดผิงเลย เพราะอะไร กำลังทางร่างกายขึ้นได้ง่าย ไม่ได้ยากเหมือนกำลังทางด้านจิตใจ เพราะฉะนั้นจึงต้องฝึกทางด้านจิตใจให้มาก ร่างกายอ่อนอย่าเข้าใจว่าจิตใจจะอ่อนนะ ร่างกายอ่อนเท่าไรจิตใจเหมือนจะเหาะเหินเดินฟ้าอยู่ภายในนี้ สว่างไสวจ้า เวลาเราผ่อนอาหารเป็นเครื่องหนุนความ پاکเพียร สติก็ดีๆ การอดอาหารถือ

สติเป็นสำคัญ คืออดอาหารหลายวันเท่าไรสติยิ่งดีขึ้น ๆ ที่นี้คนเรามันจะตาย เมื่อเห็นสติดีขึ้น ๆ กำลังจะตายมันก็ไม่ไหว ต้องออกมาฉัน ถ้าฉันแล้วสติจะรู้สึก ว่า วันแรกจะมีลักษณะแปลก ๆ มีผลอบ้างอะไรบ้างยิบ ๆ แยะ ๆ พอวันหลังเข้ามาผลอบากกว่านั้น นั่น แต่ไม่กินก็ไม่ได้มันจะตาย ต้องฟัดต้องเหวี่ยง อดบ้างอื่บบ้างอย่างนั้นแหละท่านทำ ความเพียร

นี่ละผู้ปฏิบัติธรรมไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยนะ เหมือนตกรกทั้งเป็น เอาอันเลยนะ เพราะเราผ่านมาหมดแล้ว ที่พูดนี้เราผ่านมาพอแล้วเป็นเวลา ๙ ปี ถึงขนาดที่ว่าจะไป จะอยู่ก็มีบางครั้ง มันเอากันหนักขนาดนั้น นี่ละความทุกข์ เพราะมุ่งอรรถมุ่งธรรม จิตใจมุ่งมั่นต่อธรรมแข็งแแกร่ง ไม่อ่อนนะ ร่างกายอะไรจะอ่อนก็อ่อน แต่จิตนี้ไม่มีอ่อน ยิ่งแข็งขึ้นทุกวัน ๆ เพราะการอดอาหารเป็นเครื่องส่งเสริมความเพียรมีสติเป็นต้นได้ดี ท่านจึงได้อุด พระอยู่ในวัดนี้มีน้อยเมื่อไรอดอาหาร ๆ ท่านมีปากมีท้องเหมือนกัน นี่ละ เหตุผลของท่าน

เหตุผลของเราที่จะปฏิบัติตัวให้เป็นคนดี ไม่ถึงกับจะทำอย่างนี้ก็ตาม ให้มี เหตุผลบังคับตัวเองบ้าง คนเราจะพอมือขอบเขตเหตุผลปฏิบัติต่อตนเองและหน้าที่การ งาน ก็จะเป็นผลเป็นประโยชน์เป็นลำดับไป ไม่ได้เป็นแบบปล่อยตัว ๆ แล้วเลอะเทอะ ไปหมด ดูไม่ได้นะ นี่ละการปฏิบัติตัวต้องมีเหตุมีผล อย่างที่พูดถึงวงราชการ ทำ ราชการเหมือนผักชีโรยหน้า แต่การกินการกลืนนี้ไม่มีใครสู้ ยักษ์สู้ไม่ได้ นี่ละมันแล้ว ถ้า มีอรรถมีธรรมปืบเข้าไปนี้ หน้าที่ของราชการเป็นยังไง เอ้า ทำตามหน้าที่ของราชการ ถึงวันหยุดก็หยุดแต่พอควรดังที่เคยปฏิบัติมา อย่าหยุดแบบเลอะ ๆ เทอะ ๆ หยุดไป เรื่อย ๆ หาเหตุผลไม่ได้ ลืมตัวไปเลย แล้วเป็นอำนาจบาตรหลวงป่า ๆ ถือน ๆ กิน เงินเดือนของประชาชนทั้งประเทศ แล้วเป็นนายเหี้ยบหัวประชาชนทั้งประเทศมีอย่าง เหนือ ต้องคิดซิ เรื่องอรรถเรื่องธรรมเป็นอย่างนั้น เป็นอย่างอื่นไปไม่ได้

ใครเป็นผู้มีบุญมีคุณต่อเรา ประชาชนเขาเล็งดูเรามาตั้งแต่เราไปรับราชการ เงินเดือนกินจากประชาชน เราควรจะทำปฏิบัติอย่างไรให้เหมาะสมกับประชาชนที่เขา ต้องการ เราเป็นลูกจ้างของประชาชนนี่นะ เราเป็นใหญ่เป็นโตมาจากที่ไหน ไม่ได้กิน เงินกับประชาชน...ตาย วงราชการทุกหน่วยทุกคน ต้องอาศัยเงินเดือนของประชาชนมา กินทั้งนั้น คนทั้งแผ่นดินเล็งวงราชการขนาดไหน พิจารณาซิ ต้องคิดถึงหัวใจเขา อย่า ลืมเนื้อลืมตัวจนไม่มีสติติดตัวเลย เลยเป็นบ้า...ราชการ

ใครก็อยากเป็นราชการ ใครก็อยากเป็นเจ้าของเป็นนาย เป็นแล้วมันขึ้นขี่หัวคน กิน สบายนอนสบาย เตรีตเตร่เร่ร้อน ใครไม่ว่าอะไร เหมือนนายใหญ่โต อำนาจใหญ่โต ทั้ง ๆ ที่เป็นลูกจ้างของเขา มันน่าคิดใหม่ละพิจารณาซิ ถ้าคิดเป็นอรรถเป็นธรรมแล้ว วง

ราชการนั้นละเป็นวงที่เป็นคติตัวอย่างได้ดี ไม่ถือเนื้อถือตัว เพราะเราตั้งหน้าทำงานให้แผ่นดิน คนทั้งแผ่นดินซุบเสียงเรา เราต้องทำหน้าที่การทำงานให้สมเหตุสมผลกับเราเป็นคนรับใช้ของแผ่นดิน ไม่มีการถือเนื้อถือตัว เยอหยิ่งจองหองดั่งที่เป็นอยู่เวลานี้ เวลานี้มันเลยเถิดแล้วนะ มันอดไม่ได้ต้องคิด นี่ละครสอนโลกสอนอย่างนี้

ธรรมเหนือโลกมาแล้วสอนไม่ได้มีอย่างเหอ พระพุทธเจ้าเป็นศาสดาองค์เหนือโลก ธรรมเหนือโลก มาสอนโลกที่สกปรก ควรจะเป็นผู้เป็นคนบ้างท่านก็อยากให้เป็น ถ้ามันจมเอาเสียจริงๆ ไม่มองหน้ามองหลังก็เรียกปทปรมะ เข้าห้องไอซียู ไม่มองดูหมอ ไม่มองดูยา รอแต่ลมหายใจที่จะขาดไปเท่านั้น คนประเภทนั้นก็ทิ้งไปเสีย แต่ที่เราไม่ใช่คนประเภทนั้นที่ทำงานให้แผ่นดินไทยอยู่เวลานี้ วงราชการไม่ใช่คนประเภทนั้น ควรจะรู้เนื้อรู้ตัว กลับตัวพลิกตัวให้อยู่ในความพอเหมาะพอดี การอยู่การกินการใช้สอย วงราชการกับประชาชนมีปากมีท้องเสมอกัน ควรจับจ่ายใช้สอยให้พอดีกับครอบครัวของวงราชการแต่ละคน ๆ

ไม่ใช่ขวดเหล้าขวดยาปลาแป้งเต็มบ้านเต็มเรือน ผลที่สุดเต็มอยู่ในเสื้อในหมอนก็มีได้ เพราะมันลืมหูลืมตาจะว่าไง อย่างนี้ใช้ไม่ได้นะ วงราชการต้องเป็นวงบุคคลตัวอย่างแก่ประชาชนทั้งหลายถึงถูก นี่เป็นตัวอย่างแบบเลวๆ แบบเขาดูแล้วดูไม่ได้ ถ้าจะพูดอะไรก็อย่างว่าแหละ มันเป็นอำนาจปาเถื่อนอีกด้วยนะพวกนี้ ประชาชนพูดอะไรไม่ได้ คอยแต่จะทุบจะตีจะบีบคั้น ใครพูดอะไรไม่ได้ ครองอำนาจปาๆ เถื่อนๆ ตัวเท่าอึ้งนี้แผ่อำนาจไปเท่าภูเขา ใครจะอยากดูอึ้งแผ่อำนาจเท่าภูเขา เราเคยเห็นมีไหม ไม่เคยเห็น เรื่องภูเขาไม่ต้องแผ่มันก็เป็นภูเขาอยู่แล้ว อึ้งไม่ต้องบอกมันก็เป็นอึ้งอยู่แล้ว ใครก็รู้กัน

การประพฤติตัวให้พอเหมาะพอดีกับตัวเองใครก็รู้กัน เรารู้เรา เขาก็รู้เขา มันก็เป็นคนดีขึ้นมาได้คนเรา พวกกันจตจำเอนะ เราพูดถึงเรื่องพระที่ตั้งใจปฏิบัติธรรมจริงๆ ทุกข์มากนะ บังคับจิตใจไม่ให้คิดให้ปรุงออกเรื่องนอกเรื่องนา ที่จะเป็นเสี้ยนเป็นหนามต่อจิตใจท่านชำระสะสาง อดอาหารก็เพื่อชำระกิเลสอยู่ภายในใจ พออดเข้าไปนี่สติดี ควบคุมกิเลสได้ดี ถ้าสติขาดลงไปกิเลสออกเพ่นพ่านได้นะ ถ้าสติดีเท่าไร กิเลสไม่เพ่นพ่าน มันจะมากขนาดไหนเพ่นพ่านออกมาไม่ได้ สตินี้เป็นกำแพงอันหนาแน่นกันไว้หมดๆ สติจึงเป็นพื้นฐานในการประกอบความ پاکเพียร

จากนั้นปัญญาก็ออก จิตเมื่อได้รับการอารักขาด้วยสติตั้งแล้วจะมีความสงบเย็นเข้าไปๆ จากนั้นก็ตั้งรากฐานได้ ขึ้นสมาธิขึ้นปัญญา เปิดกิเลสออก โลกธาตุโล่งไปหมดเลย ไม่มีอะไรเหลือเลย เพราะความเพียรที่เอาจริงเอาจังของท่าน นั้น พวกกันจำเอนะ เอาละพอ

ผู้กำกับ มี ณ หนูแก้วครับ

หลวงตา เอาฟังๆ เขาเขียนมานี้เพื่อแผ่นดินไทยเรา ให้ฟัง ทั้งผู้ใหญ่
ผู้น้อย วงราชการและประชาชนได้ฟังด้วยกัน ใครผิดใครถูกประการใดเอาไป
วิพากษ์วิจารณ์ จากหนังสือพิมพ์ที่เป็นหัวใจของประชาชน เขากำลังฟังเหตุการณ์ความ
เคลื่อนไหวของแผ่นดินไทย ทั้งวงราชการ ส่วนมากวงราชการละเขาจะวิพากษ์วิจารณ์
เพราะพวกนี้ลืมหินมากกว่าจะเป็นผู้มีสติ เอาว่าไป

ผู้กำกับ รับทองคำก่อนนะครับ หลวงปู่ลีถ้าผาแดงครับ ทองคำ ๓ กิโล
๙ บาท ๒๕ สตางค์

หลวงตา อีตาลีเก่งกว่าครูนะ เรานั่งอยู่นี้มีแต่ว้อๆ ไม่เห็นได้ทองคำสัก
ครึ่งกิโลเลย นี่ฟาตมาตั้ง ๓ กิโล เก่งกว่าครู เก่งแบบนี้เอาเถอะเราชมเชย

ผู้กำกับ เงินสด ๒๖๗,๘๗๐ บาท เช็ค ๓๓๒,๔๔๘ บาท ยอดรวมเป็น
เงินทั้งสิ้น ๖๐๐,๓๑๘ บาทครับ

หลวงตา เออ พอใจ เมื่อวานท่านบุญมีเอามา นี้ เราจำได้แต่ว่ากิโลกว่า
เอามาให้บนกุฏิ ดูเหมือนกิโลกว่า กว่าเท่าไรไม่ทราบ เอาที่นี้อ่านไปว่าไง

ผู้กำกับ จากนสพ.พิมพ์ไทย คอลัมน์วิจารณ์ธรรม วันจันทร์ หัวข้อเรื่องว่า

ตุลาเดือนแห่งอาถรรพ์

ฤดูกาลโยกย้ายข้าราชการประจำปีได้ผ่านพ้นไปแล้ว แต่จู่ๆ คุณหม่อมจรรย์ธรรม
ธรรมศักดิ์ ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ก็ถูกอำนาจมืดบงการให้
โยกย้ายโดยไม่รู้เนื้อรู้ตัว น่าจะเป็นเพราะความอาถรรพ์ของเดือนตุลาคมเป็นแน่

นักโหราศาสตร์หลายสำนักต่างทำนายทายทักตรงกันว่า ดวงของชาติบ้านเมือง
กำลังจะเปลี่ยนแปลงไป ส่วนจะไปในทางดีหรือร้ายก็ขอให้จับตาดูภายใน 3 เดือนนับ
จากนี้

ช่างอาภัพเสียจริงๆ กับพระพุทธศาสนาในประเทศไทยเรา หลังจากถูกปล่อย
ปละละเลยขาดการเอาใจใส่จากภาครัฐมานานหลายปี พอจะมีคนดีๆ เข้ามาทำหน้าที่
สนองงานรัฐและคณะสงฆ์อย่างจริงจังสักคน ซึ่งงานพระศาสนา กำลังจะก้าวหน้าดำเนิน
ไปได้ด้วยดี แต่ก็กลับต้องมาสะดุดหยุดชะงักลงอีกในทันทีทันใด

หากผิดพลาดเผอเรอในการทำหน้าที่ที่ควรจะยอมรับกับคำสั่งย้าย แต่ความผิด
หาไม่พบ ความปลั้งเปลอหาไม่มี แล้วมาย้ายท่านทำไม ชีวิตของข้าราชการย่อมมีเกียรติ
และศักดิ์ศรีด้วยกันทุกคน ชาติตระกูลไม่ว่าสูงว่าต่ำมันก็เป็นเกียรติของชาติตระกูลนั้น
ข้าราชการที่ถูกสั่งย้ายท่านงนี้ย่อมส่งผลเสียหายถึงชาติตระกูลของเขาไปด้วย

ไปทำลายชาติตระกูลท่านทำไม ?

ในวงพระสังฆาธิการทุกระดับในทันทีที่ได้ทราบข่าวนี้ ต่างก็ยกหูโทรศัพท์หรือกันสายไม่ว่าง ในที่สุดก็ได้ข้อสรุปสาเหตุของการสั่งย้ายว่า เป็นเพราะหมอจักรธรรมไม่ตรงกับกิเลสของพระผู้ใหญ่เพียงรูปเดียว

หลวงตา รูปเดียวคือใคร รู้กันทั้งประเทศแล้วนะ เอาว่าไป

ผู้กำกับ ก่อนวันจะถูกเรียกตัวเข้าพบในทำเนียบ คุณหมอจักรธรรม กับรองนายกฯ “สุวัจน์ ลิปตพัลลภ” กำลังร่วมมือกันสานโครงการ “กีฬาสมาธิ” อยู่ในสนามกีฬาอินดอร์ สเตเดียม หัวหมาก พอวันรุ่งขึ้นก็มีหมายงานจะต้องเข้าร่วมพิธีบรรพชาอุปสมบทพระภิกษุสามเณรเฉลิมพระเกียรติ 3,999 รูป ที่วัดพิชัยสงคราม จังหวัดสมุทรปราการ แต่แล้วก็ต้องงดงานเฉลิมฉลองพระเกียรติอย่างกะทันหัน เพราะต้องเดินทางร่วมกับรองนายกฯ ไปตรวจเยี่ยมวัด ที่พระภิกษุและลูกศิษย์วัดถูกฆ่าในจังหวัดปัตตานี

เที่ยวบินปัตตานีเที่ยวนี้ ศิษย์รักหลวงพ่อคุณถูกข้ามหัว !

มีคนพบเอกสาร 2 ชิ้นตกอยู่บนเครื่อง ชิ้นหนึ่งมีข้อความว่า “ข้าไม่ได้ตั้งใจในตำแหน่ง ไม่กล่าวหาว่าถูกแกล้งให้คนหยัน แต่ศักดิ์ศรีคนเรามีเท่ากัน สิ่งสำคัญผิดใจด่วนควรแจ้งมา ไอ้อรรณีนี่จึงดูซี ลูกอดีตนายกรัฐมนตรีย่างช้า ถูกย้ายไม่รู้ความผิดอนิจจา หรือเพราะว่าเป็นธรรมดาของ...ชาลง”

ไม่ทราบว่ามีใครเขียน ??

กับอีกชิ้นหนึ่งมีข้อความว่ามอบแต่ ผอ.จักรธรรม 18 ต.ค. 48 “เหมือนไปไม้ผลัดใบ ในวันร่วง สิ่งที่หวังก็คืองาน รอसानฝัน ไม่รู้เหตุ, ไม่รู้ผล, ไม่รู้ทัน รู้แต่ว่าที่มุ่งมัน มันปราศัย จักรธรรมคือธรรมจักร รักสงบ ไม่เคยคิดสู้รบกับเรื่องไหน ลูกผู้ชายยอมอยู่ได้ ทุกที่ไป อยู่กับความมีชัย...ใจตัวเอง”

ชิ้นนี้ก็คงไม่ต้องบอกว่าใครเขียนถึงใคร

พุทธศาสนจักรยามนี้คงเปลี่ยนฉากไปจากเดิมอย่างแน่นอน คงยากนักที่จะหวังว่าจะได้ผู้ที่มีความจงรักภักดีต่อชาติ ต่อศาสนา และพระมหากษัตริย์ เข้ามาทำหน้าที่แทนคุณหมอจักรธรรม ถ้าไม่อย่างนั้นก็คงจะไม่มี การเปลี่ยนตัวกันอีแบบนี้หรือ

อาคารพิพิธภัณฑ์อย่างที่เห็น หัวเรียวหัวแรงของพระพุทธศาสนาได้ถูกเปลี่ยนแปลงไปแล้ว และอีกในไม่ช้านี้พุทธศาสนิกชนทั้งหลายก็จะรู้ว่าใครผิดมาจากกักโทษ ที่จะเข้าไปทำหน้าที่ในแดนสนธยาแห่งนี้

ที่แน่ ๆ ในวันที่ 27 ตุลาคมนี้จะมีการประชุมสงฆ์ครั้งใหญ่ ณ ศาลาใหญ่วัดป่าบ้านตาด จังหวัดอุดรธานี และวันนั้นคงจะมีมติสงฆ์ไทยออกมาขจัดเสนียดจัญไรบ้านเมือง

เข่าว่ากันว่า..พระวัดป่าจะออกมาโปรดสัตว์ด้วย !!

ณ. หนุแก้ว

หลวงตา มีการประชุมที่นั่น พระสงฆ์ทั่วประเทศจะมาที่นั่น มาเรื่องเหล่านี้ละ คนดี ๆ คัดออกไปมา ๆ เอาคนรักคนถือเข้ามาทำหน้าที่แทน กินบ้านกินเมือง กินชาติ กินศาสนาแทน ๆ ไม่ว่าจะแต่งราชการที่เป็นสำนักงานพุทธศาสนา วงอื่น ๆ ก็เหมือนกัน ใครทำดีไม่ได้ เทียวทำลาย ๆ หมด ลูกกลมเข้ามาคุณหญิงจารุวรรณ นี่เห็นอย่างชัดเจนทีเดียว นี่ก็พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงตั้งด้วยความชอบธรรม ตามพระราชอำนาจที่อยู่ในวงกฎหมายบ้านเมือง แล้วอยู่ ๆ พวกนี้พวกอะไรก็ไม่ทราบ พวกที่เคย รุกราน พวกที่เป็นเพชรฆาต รุกรานเข้ามา ๆ

รุกรานเข้าไปถึงพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวให้ทรงเซ็นให้ใช้ใหม่ (เขาเสนอ คนใหม่เข้าไปอีกคนหนึ่ง แล้วเขาจะเอาคนใหม่นี้เป็น แล้วให้ทรงโปรดเกล้าถอด คุณหญิงจารุวรรณ พระองค์ท่านไม่เซ็น) ท่านจะเซ็นยังไง แม้แต่หลวงตาบ๊วก็ไม่เซ็น ท่านเป็นคนรับสั่งเข้าไปเองด้วยความชอบธรรมเรียบร้อยแล้ว แล้วจะให้ท่านเซ็น ก็เอา มือเขียนดินลบชี่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวให้ความร่มเย็นแก่คนทั่วแผ่นดินไทย ท่านจะเซ็นได้ลงคอหรือ เรื่องป่า ๆ ถิ่น ๆ มาให้ท่านเซ็น ท่านทำด้วยความเป็นธรรม เรียบร้อยแล้วนี่

นี่พวกยักษ์พวกผีมันเป็นอย่างนี้ละ รุกราน เอาพรรคเอาพวก เอาแพะเอาหมา เข้ามา แล้วก็มาทำลาย พวกนี้มากินมากลืนมาทำลายจุดสำคัญ ๆ ของหัวใจชาติ คุณหญิงจารุวรรณก็รักษาหมด เพื่อหัวใจชาติ ที่นี้พวกนี้จะเข้ามากลืน ขบคนนี่หึ เรา พูดจริง ๆ อย่างนี้ละ นี่ความเป็นธรรม พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท่านทรงรอบคอบ ขนาดไหน ท่านทรงตั้งตามกฎหมายบ้านเมืองของท่านอีกด้วย กฎหมายบ้านเมืองก็มี ท่านไม่ได้ข้ามเกินกฎหมายบ้านเมืองไป ท่านทำอย่างนี้ ไ้อ้พวกที่ข้ามเกินมานี้คือพวก กฎหมอยกกฎหมายหมัดเข้ามาทำลายอยู่เวลานี้

ที่ไหนดี ๆ สำคัญ ๆ พวกเปรตพวกผีมันจะรุกรานเข้าไป ๆ มันออกจากหน่วย เดียวจุดเดียวกันนี้แหละ อย่างย้ายหมอจักรธรรมก็เหมือนกัน ออกจากจุดเดียวกัน จุด นี้เป็นจุดทำลายชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เราพูดได้ตรง ๆ ไม่เคยเห็นตรงไหนที่ ส่งเสริมชาติให้ปรากฏขึ้นมา แล้วศาสนา-พระมหากษัตริย์ตรงไหนไม่เคยส่งเสริม แต่ เรื่องทำลายเด่นมากทีเดียว ไปที่ไหนมีแต่เรื่องทำลาย ๆ พวกนี้เป็นพวกทำลาย ถ้าอยู่ ในวงรัฐบาลก็เรียกว่ารัฐบาลเป็นตัวทำลายชาติ ศาสนาพระมหากษัตริย์ ก็ไม่ผิด ถ้าเป็น อย่างนี้แล้วประชาชนมีหุมีตาด้วยกันทุกคน ใครก็ต้องรู้ อุดรู้ไม่ได้ เพราะเข้ามาทางหู ทางตา ได้รู้ได้เห็น ก็พูดออกมาอย่างนี้แหละ นี่เขาไม่พอใจ ออกมาจากประชาชน

หนังสือพิมพ์เขาไม่พอใจที่ไปทำอย่างนี้ แม่เด็กอมมือเขาก็ไม่ทำ แต่นี่ตั้งขึ้นมาเป็น ผู้ใหญ่มันทำได้ลงคอบอย่างนี้เห็นไหมล่ะ พิจารณาซิ เราก็อาจจะหยุดเทศน์แล้ว

ผู้กำกับ ปัญหาธรรมะจากเว็บไซต์หลวงตา

คนที่ ๑ ลูกนั่งสมาธิโดยวิธีกำหนดดูลมหายใจเข้าออก จนเห็นเป็นกระแสลม ชัดเจน ผลคือเบาสบายลูกทำมานานตั้งแต่ยังเป็นเด็ก วันหนึ่งลูกได้มีโอกาสฟังคำสอน ของหลวงตาให้พิจารณากาย หรือ ผม ขน เล็บ ฟัน หนัง ลูกก็ลองทำดู แล้วก็เห็นมัน เจริญเติบโตแล้วก็ผุพัง นั่งดูอยู่นาน บางช่วงมันก็หายไป แต่ลูกก็มีสติรู้อยู่ตลอดเวลาว่า มันหายไป เหลือแต่ความว่างเปล่า สักพักหนึ่งมันก็จะกลับมาให้เห็นต่อ ทำเช่นนี้อยู นานหลายวัน จนวันหนึ่งลูกทำเหมือนเดิมอยู่นานจนเห็นกายชัดขึ้นแล้วถึงกายเข้ามาหา จิต สิ่งที่เกิดคือการกำหนดเห็นกายง่ายขึ้นมาก จะกำหนดให้เห็นเป็นแบบไหนก็ได้

หลวงตาครับจากที่ลูกปฏิบัติแบบนี้ทำให้ลูกรู้ขึ้นมาว่าเหมือนว่ากายไม่มี ผม ขน เล็บ ฟัน หนัง ก็ไม่มี แต่ที่เราเห็นเป็นสิ่งที่อยู่มากับจิตของเราเอง นั่นหมายความว่าโลกร วมทั้งจักรวาลทั้งหมด บ้าน หมา การเดิน การขับรถ ไม่มีตัวตนตั้งอยู่จริง ๆ เป็นเพียง แค่เรื่องราวที่อยู่ในจิตของเราเอง ความเห็นเช่นนี้ไม่ได้เกิดตลอดทั้งวัน มีมาเป็นช่วง ๆ หลวงตาครับลูกทำถูกหรือไม่ครับ ลูกควรปฏิบัติอย่างไรต่อไปครับ (จาก เรวัต)

หลวงตา เออ ถูกต้องแล้วที่ทำมานี้ ให้พิจารณาให้ช้าลงนะ ให้พิจารณาย่ำแล้ว ย่ำเล่า เหมือนเขาคราดนา คราดจนมูลคราดมูลไถแหลก ไม่ได้นับเที่ยวนะ คราดจนมูล คราดมูลไถแหลกละเอียดดีแล้ว ควรแก่การปักดำเขาก็ปักดำ อันนี้ก็เหมือนกันพิจารณา เมื่อถึงขั้นละเอียดของการพิจารณามันจะรู้ขึ้นมาเอง เข้าใจหรือ นี่ถูกต้องแล้ว ให้ พิจารณาช้า ๆ ชาก ๆ ให้ชานิชานาญ เอาละข้อนี้ผ่านไป

ผู้กำกับ คนที่ ๒ ครับ

ลูกพยายามนั่งโดยกำหนดลมหายใจเข้าออก พร้อมระลึกพุทโธ ๆ แต่บางครั้ง จิตออกไปคิดเรื่องอื่น ๆ เลยเร่งคำบริกรรมพุทโธ เร็ว ๆ แบบหลวงปู่เจี๊ยะ โดยไม่ กำหนดลม รู้สึกว่าจิตสงบดีขึ้น ไม่คิดฟุ้งซ่าน ลูกขอกราบเรียนถามดังนี้

1. มีคตินหนึ่งหลังจากนั่งไปนานพอสมควร รู้สึกเย็นเยือกตามลำตัวและขึ้นไปบน ศีรษะ ขนลุก จิตนิ่งสบายดี แบบนี้ถือว่าจิตรวมหรือไม่

หลวงตา ไม่ถือละ ให้รู้เอาเอง ไม่ต้องไปตั้งบัญญัติใสมัน อันนั้นชื่อนั้น อันนี้ชื่ อื่นนี้ให้รู้อยู่กับใจ ใจเป็นนักรู้ ที่พิจารณานั้นถูกต้องแล้ว ถูกต้องตามขั้นของผู้พิจารณา

ผู้กำกับ ข้อ 2. เวลาเกิดทุกขเวทนาปวดขามาก ๆ ลูกก็พิจารณาแยกเวทนา ไม่ไป ยึดว่าเป็นขาของเรา ให้รู้สึกว่าเป็นเวทนาเท่านั้น ทำให้ทนต่อทุกขเวทนาได้นานขึ้น

เพราะไม่ยึด การพิจารณาเช่นนี้จะเป็นการพิจารณาที่ถูกตามขั้นตอนหรือไม่ เพราะจิตยังไม่รวมไปใช้ปัญญาก่อน จะเป็นการใช้สัญญาแทนปัญญาหรือไม่ (จาก ราชาวดี)

หลวงตา ใช่แล้ว ทุกขเวทนาจะสาหัสขนาดไหนก็ตาม จะหนีสติปัญญาไปไม่ได้ เวลามันเกิดขึ้นมากๆ นี้ ถ้าข้อเปรียบเทียบนะ เหมือนตัวของเรานี้เป็นหัวตอ ทุกขเวทนาทั้งหลายเป็นเหมือนกับไฟไหม้หัวตอ ขนาดนั้นละมันเอา ที่นี้สติปัญญาอยู่ภายในมันหมุ่นตัวๆ ของมัน แล้วมันลบลงได้หมด หัวตอก็ลบ ไฟไหม้หัวตอก็ลบ สิ่งที่ไม่ลบล้างจําอยู่ภายใน เข้าใจไหม นี่ละผลของการพิจารณา มันทุกข์มากเท่าไร สติปัญญาจะอยู่ไม่ได้ ทนเฉยๆ ใช้ไม่ได้ ต้องทนด้วยการพิจารณาให้มันรู้รอบขอบชิดกับเรื่องทุกขเวทนา อะไรเป็นทุกข์ๆ ไล่เบียดมันเข้าไป ถ้าว่ากายเป็นทุกข์หรือว่าหนังเป็นทุกข์ เนื้อเป็นทุกข์อะไร คนตายเผาไฟเขาว่าไง เขาไม่เห็นว่าเป็นอะไร เดียวนี้มันเป็นกับอะไร เป็นผู้พาให้เป็นทุกข์ๆ ไล่กันเข้าไปๆ พอไปถึงจุดสุดยอดแล้วดับพริบหมดเลย นี่เคยเป็นมาแล้ว ที่พูดมานี้เราผ่านมาหมดแล้ว พอพูดเบียดรู้ทันทีๆ นี้เราสรุปความย่อๆ นะ ให้พากันพิจารณา ถูกต้องแล้วแหละ เอาพิจารณา เร่งเข้าไปให้หนัก

หลวงปู่ลิวัดถ้ำผาแดง ยอดเพิ่มเงินสดเพิ่มอีก ตะกี้ที่ว่าไง (เงินสดกับเช็ค ๖๐๐,๓๑๘ บาทครึ่ง) ๒๑,๕๒๐ บาท เอาสารุ สารุย้อนหลัง ที่ได้มาก ๆ มารวมกันหมด เอาสารุ ที่นี้เรียกว่ารวมยอดแล้ว ที่นี้เราจะไปแล้ว

เราก็อาศัยบรรดาลูกศิษย์ลูกหามาให้ พอมาแล้วเราก็กระจาย เราเป็นกองกระจายนะ ได้มาเท่าไรกระจายหมดเลย เรียกว่างานวัดป่าบ้านตาดนี่งานเพื่อชาติจริงๆ ไม่ว่าจะขึ้นงานไหนเป็นงานเพื่อชาติทั้งนั้น ที่นี้บรรดาลูกศิษย์ลูกหาก็คงเห็นใจสงสารก็เอามาช่วย อย่างนี้มาเรื่อย มานี้ออกหมด ไม่ได้อยู่ อยู่กับเราไม่อยู่แหละ ออกหมดเลย เราทำเพื่อชาติจริงๆ เพราะฉะนั้นอะไรที่ขัดข้องกับศีลกับธรรมแล้ว เราถึงพูดได้เต็มปาก เพราะเราไม่มีมลทินอะไร เราพูดด้วยความเป็นธรรมล้วนๆ เข้าใจแล้วนะ วันนี้ทองคำได้ ๓ กิโล ๑๒ บาท ๗๗ สตางค์ เราจะไปรื้อระนะ ออกจากนี้ไปเลย ช่วยโลกโรงพยาบาลนะ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz